

Illusorisk svan gäckar blicken

24 augusti 2013 kl 10:25

DANS **THE LAC OF SIGNS**

Av: Andros Zins-Browne

MDT, Skeppsholmen

Dansarens andning är påtaglig, hennes kropp likaså. Och när blicken riktas ut mot oss är det vår tysta bekräftelse hon tycks söka. Men plötslig är scenen tom - ballerinan har trollats bort. Poff, där sprack illusionen - för att i nästa sekund återkomma.

MDT öppnar hösten med en paradoxal upplevelse: dans utan fysisk dansare. Den amerikanske, Brysselbaserade koreografen Andros Zins-Browne, utbildad på Parts, skapar med hjälp av hologramteknik en immatriell föreställning, en installation som visas för tolv personer åt gången.

”The lac of signs” är en lek med ”Le lac des cygnes”, alltså ”Svansjön” - baletternas balett byggd på en folksaga. Marius Petipas och Lev Ivanovs legendariska version från 1895 är full av mimiska uttryck, gester som kan avkodas till en vacker berättelse om ouppfylld längtan.

Sedan dess har ”Svansjön” blivit radikalt omtolkad av en rad koreografer och djupanalyserad av dansteoretiker. Den feministiska professorn Sally Banes är inte den enda som har intresserat sig för Odette/Odile-rollens klyvnad i en mjuk, sårbar, ”feminin” gestalt kontra en aktiv, förförisk.

Den dansös (Chrysa Parkinson) publiken på MDT ser är även hon infångad - i en ram och bakom en hinna som såg vi henne genom ett fuktigt filter. Samtidigt gör ljudbilden förloppet konkret närvarande, uppförstorat som på tecknad film. Dansen är pantomimisk, kroppen transformeras från kvinna via man till en fågel som repetitivt kurar med skälvande vingar. Partituret samplar svanmotiv från olika sagor, bland annat ”De vilda svanarna”.

”The lac of signs” är en optisk illusion – ända till applådtacket – där rörelsens flyktighet omvandlas till en sjö av, inte tårar, men gäckande tecken.

ANNA ÅNGSTRÖM Dansredaktör SvD
08-13 56 14 anna.angstrom@svd.se

Läsarnas snittbetyg

4 betyg med 4,5 i snitt

Sätt ditt eget betyg:

Klicka på tärningen!